

Avortul este dreptul oricărei femei!

Love Kills

2007

Sistemul comunist romanesc (1947-1989) ca si sistemul nazist a dezvoltat ideea de „mama eroina” care trebuie sa dea nastere a cel putin 4 copii pentru dezvoltarea sociala si economica a tarii. Dar pentru ca o femeie sa-si indeplineasca rolul de mama fara obiectii trebuia in primul rand ca avortul sa fie interzis.

La ce drape a dus interzicerea avortului intr-o perioada in care egalitatea femeii era o idee aplicata doar in filmele propagandistice de Stat, sunt greu de imaginat.

Femeiele care alegeau sa-si faca totusi un avort riscuau enorm, la fel si cei care alegeau sa le ajute. In primul rand se facea puscara de la 1 la 5 ani atat cel/cea care producea avortul cat si cea care alegea sa faca avort. Daca femeia care-si facea avortul avea hemoragie si mergea sa se interneze intr-un spital si militia (asa cum se numea politia pe vremea comunistilor) afla de aceasta dadea ordin ca acea femeie sa nu fie tratata si chiar lasata sa moara in cazul in care refuza sa denunte pe cei care i-au produs avortul.

Datorita interzicerii avortului multe femei nu aveau curajul sa ia aceasta hotarare, motiv pentru care multe erau fortate sa-si abandoneze nou nascutii in casele de copii. In acelasi timp datorita avorturilor nereusite se nasteau copii cu diferite dezabilitati (handicapuri), plasati deasemenea in casele de copii, dar binenteles tratati mult mai rau decat copiii considerati normali.

Ideea propagata de biserica, conform careia femeia este pacatoasa si poate depasi acest blestem doar prin nastere, persista chiar si in regimul asa-zis comunist care nu recunostea legitimitatea bisericii, dar accepta tacit existenta acesteia si folosea puterea pe care o avea asupra oamenilor pentru a-i manipula si a-i controla mai usor.

In timpul regimului comunist femeile au fost cele care au avut cel mai mult de suferit; in spatele unei false egalitati intre oameni si intre sexe, femeia era obligata sa munceasca cot la cot cu barbatii in fabrici, uzine si agricultura, trebuia sa ingrijeasca copiii si batranii si conform vechilor traditii impotriva carora comunismul nu a avut interesul sa faca ceva, femeia era cea care trebuia sa faca toate muncile casnice. Pe langa faptul ca interzicerea avortului a fost principala unealta de inrobire a femeii, aceasta lege a dus si la degradarea relatiilor dintre oameni (in special relatiile sexuale) si la un control total atat asupra societatii cat si asupra individului.

Schimbarea de regim din Decembrie 1989 a dus automat la caderea legii ce interzicea avortul, perceputa atunci ca un act direct impotriva libertatii omului. Nu trebuie sa uitam ca in decembrie 1989 romanii au murit pentru a-si castiga libertatea si implicit pentru dreptul la avort.

Acum, in anii 2000, in plina ascensiune a „democratiei” in Romania, apar tot felul de organizatii (mai mult sau mai putin teroriste) precum ProVita – un ProLife romanesc, sub ocrotirea Statului si a Bisericii si direct sprijinite si finantate de politicieni, partide si organizatii de extrema dreapta (Noua Dreapta, Partidul Noua Generatie etc.). Pe langa toate acestea chiar si societatea romaneasca incepe sa sprijine din ce in ce mai deschis ideile conservatoare si xenofobe ale ideologiilor de dreapta. Foarte multi tineri cad prada intensei campanii mediatice care se face direct sau indirect impotriva avortului. La orele de educatie sexuala din scoli sunt prezentate tot felul de filme si materiale „ingrozitoare” despre cat de cumplit este un avort, insinuandu-se ideea de tortura si crima. Presedintele tarii, ingrijorat de declinul demografic al Romaniei a infiintat de curand o „echipa de experti” care sa rezolve, intr-un fel sau altul, problema nasterilor din ce in ce mai putine.

In acelasi timp consider revoltator ca festivalul de la Cannes sa premieze un film ce incearca sa impresioneze spectatorii intocmai ca un documentar propagandistic anti avort. In cazul acesta „Palme d’or” a devenit o palma patriarhala impotriva tuturor femeilor.

Filmul, „4 luni, 3 saptamani si 2 zile” prezentandu-ne avortul ca pe o mare gresala, pacatul suprem, iar femeia ce il comite, ca fiind cea mai ingrozitoare fiinta de pe suprafata pamantului. Denigrind imaginea femeii prin intermediul a doua personaje ce intruchipeaza prostia, ignoranta, lipsa de sensibilitate si minciuna. Acest film ruleaza in toata Romania, beneficiind de sprijinul total al autoritatilor, care sub masca mandriei nationale, redeschid cinematografe inchise de ani de zile in sate si orasele din toate colturile tarii. De amintit ca in primul rand tinerii sunt incurajati sa vina sa vada acest film. Iar reactia celor din sala este in primul rand una de scarba fata de avort si apoi una de revolta si ura fata de prostia si ignoranta femeii care il comite. Ingrijorator este insa faptul ca filmul pare o mostra de solidaritate

feminina transformand astfel revolta si ura impotriva acelui personaj intr-un dispret impotriva tuturor femeilor.

In opinia mea filmul nu face altceva decat sa dovedeasca si sa intareasca prejudecatile traditionale, conform carora femeia este proasta, mincinoasa si curva prin natura ei.

Aceste prejudecati vor continua sa repete istoria, sa distruga armonia dintre oameni, sa transforme familia intrun compromis bazat pe constrangere, materialism si minciuna de sine; sa fie o piedica impotriva fericirii umanitatii.

Cutremurator este faptul ca o mana de politicieni, in majoritate barbati, hotarasc ce pot si ce nu pot face eu cu propriul meu corp.

Nici Statul, nici Biserica nu au dreptul de a ingradi libertatea individului de a decide asupra propriului corp! Singurul stapan al vietii tale esti tu insuti!

Biblioteca Anarhistă

Love Kills
Avortul este dreptul oricărei femei!
2007

Preluat la 16.12.2022 de la <https://lilith-lovekills.blogspot.com/>

ro.theanarchistlibrary.org